

Què premiem quan premiem?

«Els valors són les qualitats que ens acrediten com a ens i com a grup, que ens impulsen com a professionals i com a individus»

Al llarg de l'any, les més diverses institucions organitzem lliuraments de premis. En la gran majoria dels casos, és l'ocasió que tenen els membres d'un col·lectiu per retrobar-se entre ells i -potser- repensar quin és el seu paper en la societat. Probablement perquè premiar ens permet reflexionar sobre allò que volem ser. Però, què premiem quan premiem?

Sovint som convidats a actes de reconeixement de l'activitat al voltant del món empresarial i industrial. En tots ells podem fer l'exercici d'identificar, de forma oberta o implícita, aquells valors que es comparteixen o en què es volen reconèixer. Una anàlisi no exhaustiva dels lliurats al llarg del darrer any ens permeten discernir que un dels valors més rellevants que Pimec volia mostrar i distingir era el de la ?segona oportunitat? en l'emprenedoria, mentre que la Cecot posava de relleu la internacionalització, i el Cercle del Coneixement de la Societat Econòmica Barcelonesa d'Amics del País, l'èxit.

Sense anar més lluny, en la darrera Diada dels Enginyers vàrem identificar, col·lectivament, els valors continguts en un nombre de projectes d'enginyeria recentment executats, posant de relleu els valors de la innovació, eficiència, treball en equip i progrés.

El premi és un reconeixement no necessàriament material. Una recompensa que es dona per haver fet algun esforç o haver destacat en algun camp, per assenyalar quines actituds i quins valors considerem adients i en els quals ens volem reconèixer. Redescobrir qui som i cap a on volem anar. Delimitar el terreny de joc ètic en el qual es desenvolupa una determinada activitat.

Els valors són les qualitats que ens acrediten com a ens i com a grup, que ens impulsen, com a professionals i com a individus, a emprendre les nostres empreses, les regles que expressen la raó de ser, els anhels, els somnis i els propòsits que comparteixen els membres d'una determinada organització.

En aquest objectiu, és de gran importància disposar d'antecedents exemplars que ens serveixin de model. I aquí és on apareixen els premis. Les persones i les empreses que els reben han seguit trajectòries o assolit fites que volem imitar, precisament, perquè encarnen aquells valors en els que ens volen veure reflectits.

Però anem alerta. Si alguna conclusió podem treure de la lectura de qualsevol llistat de premiats és de vegades allò que ens diuen -també- les seves absències. Un exemple el podem trobar en els que possiblement són els premis per excel·lència, els Nobel.

Si ens fixem en els de literatura, veurem que hi maquen noms de l'alçada de James Joyce o Jorge Luís Borges. D'aquest últim se sol dir que el va perjudicar el fet de no haver-se manifestat mai en contra dels governs militars del seu país, una prova de què no és només la mestria el que es reconeix a l'hora de premiar.

El cas de Joyce ho exemplifica. L'Acadèmia sueca ni tan sols el va nominar, en considerar el seu treball poc acadèmic i inapropiat "fins i tot per als països de parla anglesa". Més enllà d'una qualitat indiscutible, allò que representaven ambdós autors no es corresponia amb els principis ètics i estètics que els qui atorgaven el premi volien traslladar al món de l'època. Allò que premiem ens indica com volem projectar-nos en un moment determinat cap a una societat de la qual formem part i de la que cap institució n'és mai aliena.

Al cap i a la fi, les institucions neixen per prestar serveis a una comunitat o representar-ne una part. Per això, quan premiem, estem interactuant amb el món que ens envolta per mirar de comprendre'l i mirar de buscar solucions als problemes que ens són comuns. Vet aquí la petita grandesa dels premis.